

L'AUDITORI

C_RG

DOSSIER DE PREMSA

***IL PIÙ BEL NOME* d'ANTONIO CALDARA
(1670-1736)**

**A L'AUDITORI MUNICIPAL ENRIC GRANADOS
DE LLEIDA**

3 de novembre de 2009, 20.30h

Dins el 1r Cicle de Concerts Centre Robert Gerhard 2009-2010

IL PIÙ BEL NOME d'Antonio Caldara
Músiques de la Guerra de Successió
Dimarts, 3 de novembre de 2009 / 20.30 h
Auditori Municipal Enric Granados de Lleida. Sala 1

EL CONCIERTO ESPAÑOL

COR DE CAMBRA D'ANTIGA DE L'ESMUC

María Espada, *soprano* - *Venere*

Robin Blaze, *contratenor* - *Paride*

Raquel Andueza, *soprano* - *Giunone*

Marianne Beate Kielland, *mezzosoprano* - *Ercole*

Agustín Prunell-Friend, *tenor* – *Il Fato*

Emilio Moreno, *direcció i violí solo*

Comentaris previs al concert a càrrec de Miquel Desclot.

El concert inaugural del I Cicle de Concerts Centre Robert Gerhard de la Temporada 2009-2010 es centra en la recuperació del *componimento da camera* ***Il più bel nome*** d'Antonio Caldara (1670-1736).

La singularitat de la representació de ***Il più bel nome*** recau en el fet que, tradicionalment, ha estat considerada com la primera òpera representada a Catalunya i oferta per la ciutat de Barcelona a l'arxiduc Carles d'Àustria i a Elisabet Cristina de Brunsvic-Wolfenbüttel com a regal de noces el 1708.

Basada en un llibret de Pietro Pariati de temàtica mitològica, amb deesses i herois, l'obra es desenvolupa als Camps Elisis i conté referències al riu i a la terra de l'Ebre.

Aquesta producció impulsada pel C_RG portarà al primer enregistrament mundial d'aquesta obra amb el segell discogràfic GLOSSA.

Producció del centre Robert Gerhard amb la col·laboració de l'Auditori Municipal Enric Granados de Lleida i El Concierto Español.

IL PIÙ BEL NOME: NOTES INTRODUCTÒRIES

El gènere operístic va néixer elitista, entre els segles xvi i xvii: es va forjar teòricament al cenacle humanista del comte Vernio, Giovanni de' Bardi; la primera òpera, la *Dafne* de Jacopo Peri, es va estrenar quasi en la intimitat, a casa del ric Jacopo Corsi, i *L'Orfeo* de Monteverdi es va muntar al palau del duc de Màntua. Durant tot el segle xvii, l'expansió de l'òpera va tenir lloc a través de les molt diverses corts europees (tot i que a la rica república de Venècia ja l'any 1637 es va obrir un teatre d'òpera al públic general). Els grans senyors d'Europa es van apropiat pràcticament del gènere, i el van utilitzar sense rubor per enaltir i celebrar els seus drets dinàstics.

No és gens estrany, per tant, que l'òpera no arribés a Barcelona fins que la ciutat va recuperar temporalment la qualitat de seu cortesana, quan l'arxiduc Carles d'Àustria, pretendent de la corona espanyola, en oposició al francès Felip d'Anjou, va instal·lar la seva cort al Cap i Casal (capital històrica del regne catalano-aragonès que li donava suport) durant la Guerra de Successió. Val a dir que l'arxiduc Carles d'Habsburg pertanyia a una de les famílies amb més història musical de tota l'aristocràcia europea (ja l'emperador Carles V, seguint la tradició familiar, havia reunit a la primera del segle xvi una de les capelles reials més prestigioses del continent). Entrava del tot dintre la lògica de l'època i de la família que, en acostar-se el dia de les noces de l'arxiduc amb la princesa Elisabet Cristina de Brunswick-Wolfenbüttel, el futur marit encarregués una òpera per celebrar solemnement aquella diada. L'arxiduc es va fixar en el compositor venecià Antonio Caldara (c. 1670-1736), que acabava de deixar el servei a la cort del duc de Màntua (alineat amb Felip d'Anjou), i que ja era conegut per una dotzena d'òperes.

Per a l'ocasió es va recórrer a un expedient característic de l'òpera *seria* de l'època, en què la intenció celebratòria havia arribat a passar per damunt de l'essència dramàtica del gènere. El llibret de Pietro Pariati es limitava a posar en escena una tòpica disputa entre els partidaris de la Virtut, encarnada en la deessa Juno, i els de la Bellesa, encarnada en la deessa Venus, davant el judici imparcial del Fat. El "conflicte" es resolí a l'últim amb el reconeixement de tots plegats que l'aparició de la princesa Elisa feia tota disputa obsoleta perquè la jove i bella novinguda sobrepujava les dues deesses, i que el seu nom era el més bonic damunt la terra. Antonio Caldara se'n va sortir tan professionalment com va saber, tot i l'escàs estímul dramàtic d'aquell guió tan circumstancial, i l'obra es va estrenar a la Llotja barcelonina el dia 2 d'agost del 1708, l'endemà mateix de les noces, amb el concurs de cantants i músics vinguts expressament d'Itàlia, sota la direcció de Giuseppe Porsile.

L'òpera, d'orígens tan poc universalitzables, no va tenir futur. Sí que en va tenir la parella nuvià: el 1711, Carles va accedir al tron imperial a Viena i, mentre es dirimia la successió a la corona espanyola, la jove Elisabet es va quedar a Barcelona com a prudent governadora de Catalunya. Després de la derrota de 1714, amb la parella imperial instal·lada a Viena, també Caldara es va guanyar un bon futur, perquè va ser cridat a la cort habsburguesa, on va arribar a compondre fins a trenta-cinc òperes per als fastos cortesans. I també va tenir futur el gust pel gènere operístic a la capital catalana, iniciat amb aquella òpera d'urgència i amb les que van muntar successivament els mateixos músics durant l'estada dels Habsburg a Barcelona: va anar arrelant de mica en mica fins al punt que l'any 1750 ja hi havia una companyia italiana establerta a la ciutat, lluny de tota cort.

Miquel DescLOT

PROGRAMMA

IL PIU BEL NOME

Nel festeggiarsi il Nome Felicissimo
di
SUA MAESTÀ CATTOLICA

ELISABETTA CRISTINA
REGINA DE LE SPAGNE

Componimento da Camera per Musica
Musica di Antonio Caldara
Poesia del Dottor Pietro Pariati
(Barcelona 1708)

1ª part

1 Sinfonia
2 Coro dei Seguaci della Bellezza *Correte amori*
3 Recitativo (Venere)
4 Aria di Venere *S'egl'è ver che amaste*
5 Recitativo (Paride & Venere)
6 & 7 Ritornello (1) & Aria di Paride *Chi ben ama un solo istante*
8 Recitativo (Ercole & Venere)
9 Aria di Ercole *Spezzar quella catena*
10 Recitativo (Paride, Venere & Ercole)
11 Coro dei Seguaci della Virtù *Qui dove ha lieta l'onor.*
12 Aria di Giunone (1ª parte) *Cari Elisi,*
(Si replica il coro)
(2ª parte) *E quel lume dolce ameno*
(Si replica il coro)
13 Recitativo (Giunone, Venere & Paride)
14 & 15 Ritornello (2) & Aria di Venere *Datti pace,*
16 Recitativo (Ercole, Giunone, Venere & Paride)
17 Aria di Paride *Guarda la palma,*
18 Recitativo (Giunone, Venere, Ercole & Paride)
19 Aria di Giunone *Quando si mira volar nel suolo*
20 Recitativo (Tutti)
21 & 22 Ritornello (3) & Aria de Il Fato *La beltà ch'è troppo vana*
23 Recitativo (Tutti)
24 & 25 Ritornello (4) & Aria di Ercole *Così fai semplicetta farfalletta*
26 Recitativo (Tutti)
27 Aria di Venere *Il bel nome di amante fedele*

2ª Part

28 Recitativo (Tutti)
29 Aria di Paride *Amor risponderà,*
30 Recitativo (Giunone & Venere)
31 Aria di Giunone *Quella Liria innamorata*
32 Recitativo (Il Fato & Giunone)
33 Aria de Il Fato *Per lei tranquillo è'l mar,*
34 Recitativo (Giunone, Il Fato, Paride & Ercole)
35 & 36 Ritornello (5) & Aria di Ercole *Dimmi dov'è quel nume*
37 Recitativo (Il Fato, Paride & Venere)
38 Aria di Venere *Piu non sono la più bella,*
39 Recitativo (Tutti)
40 Aria di Paride *Quel pastorello vide un ruscello,*
41 Recitativo (Tutti)
42 Aria à 5 *Quel core, quel viso*
43 Recitativo (Il Fato, Venere & Giunone)
44 & 45 Ritornello (6) & Aria di Giunone *Quando à Lei sarà vicino*
46 Recitativo (Tutti)
47 Aria de Il Fato *Al grande onor di sposa*
48 Recitativo (Giunone, Venere & Ercole)
49 & 50 Ritornello (7) & Aria di Ercole *Gran bellezza io veggio in questa,*
51 Recitativo (Tutti)
52 Aria di Venere *Te'l confesso, o bell Elisa,*
53 Recitativo (Il Fato, Paride, Giunone & Ercole)
54 Aria di Paride *Nel mio cor scritto vedrai,*
55 Recitativo (Il Fato)
56 Coro final & Giunone, Venere, Ercole & Paride *Chi sente di Elisa il nome*

INTÈRPRETS

EL CONCIERTO ESPAÑOL:

Emilio Moreno	<i>violí solo</i>
Antonio Almela	<i>concertino</i>
Isabel Serrano	<i>cap violins segons</i>
Santi Aubert	<i>violí</i>
Esther Buendía	<i>violí</i>
Martín Domínguez	<i>violí</i>
Carlos Gallifa	<i>violí</i>
Adolfo Giménez-Tudurí	<i>violí</i>
Nuno Mendes	<i>violí</i>
Elías Rodríguez	<i>violí</i>
Daniel Vilarrubias	<i>violí</i>
Antonio Clares	<i>viola solo</i>
José Manuel Navarro	<i>viola</i>
Remei Silvestre	<i>viola</i>
Antoine Ladrette	<i>violoncel solo</i>
Urko Larrañaga	<i>violoncel</i>
Silvia Jiménez	<i>contrabaix</i>
Guillermo Peñalver	<i>flauta de bec</i>
Fernando Paz	<i>flauta de bec</i>
Albert Romaguera	<i>oboè</i>
Xavier Blanch	<i>oboè</i>
Quim Guerra	<i>fagot</i>
Javier Bonet	<i>trompa</i>
Vicent Navarro	<i>trompa</i>
Renè Maze	<i>trompeta</i>
Ricard Casany	<i>trompeta</i>
Eduard Martínez	<i>clave</i>
Enrike Solinís	<i>tiorba/guitarra</i>
Mónica Hernández	<i>producció i coordinació</i>

COR DE CAMBRA D'ANTIGA DE L'ESMUC:

Aina Martín Abellan	<i>soprano</i>
Anaïs Oliveras Calvo	<i>soprano</i>
Maria Elena Medina Riera	<i>soprano</i>
Aránzazu García Oncina	<i>contralt</i>
Anna Valls i Puig	<i>contralto</i>
Cristina Koch	<i>mezzosoprano</i>
Joan Eudald Castelltort Solernou	<i>tenor</i>
Pedro manuel Beriso Ros	<i>tenor</i>

Lambert Climent	<i>director</i>
-----------------	-----------------

SOLISTES:

Maria Espada	<i>soprano</i>
Robin Blaze	<i>contratenor</i>
Raquel Andueza	<i>soprano</i>
Marianne Beate Kielland,	<i>mezzosoprano</i>
Agustin Prunell-Friend	<i>tenor</i>
 Emilio Moreno	 <i>direcció i violí</i>

BIOGRAFIES

MARÍA ESPADA

Soprano

Venere

Nascuda a Mèrida, estudia cant amb Mariana You Chi Yu i Alfredo Kraus i assisteix a cursos de perfeccionament amb Charles Brett, Thomas Quasthoff, Manuel Cid, Hilde Zadek, Helen Lazarska, Montserrat Caballé i Julia Hamari, entre d'altres. Obté el premi extraordinari Fi de Carrera i el Lucrecia Arana, ambdós atorgats pel Conservatorio Superior de Música de Madrid. També ha guanyat el Concurso Internacional de Canto Alfredo Kraus. Com a solista ha interpretat la *Matthäuspassion*, la *Johannespassion*, *Mass in B minor* i el *Magnificat*, de J. S. Bach, la *Missa en do menor*, el *Rèquiem* i la *Krönungsmesse* de Mozart, *Die Schöpfung*, *Die Jahreszeiten* i *Stabat Mater* de Haydn, la *Simfonia núm. 9* de Beethoven, el *Rèquiem* de Fauré, el *Messiah* i *La Resurrezione* de Händel, *Gloria* de Poulenc, *Ein Deutsches Requiem* de Brahms i el *Gloria* de Vivaldi, entre d'altres. En l'àmbit operístic ha interpretat *L'incoronazione di Poppea* de Monteverdi (Virtu, damigella, Amore), *La bohème* de Puccini (Musetta), *La traviata* de Verdi (Annina), *Die Zauberflöte* de Mozart (Pamina), *Don Giovanni* de Gazzaniga (D. Anna) o *L'elisir d'amore* de G. Donizetti (Giannetta). Quant a música de cambra ha interpretar obres des del Barroc fins al segle XX, tant en recitals amb piano com amb petits grups.

Ha cantat amb directors com ara Frans Bruggen, Andrea Marcon, Diego Fasolis, Fabio Bonizzoni, Christophe Coin, Aldo Ceccato, Antoni Ros Marbà, Jesús López Cobos, Jordi Casas, Alberto Zedda, Howard Griffiths, Ernest Martínez Izquierdo, Josep Pons, Eduardo López Banzo, Salvador Mas, Alexander Rahbari, Juanjo Mena, Tomas Vasary, Adrian Leaper, Giuseppe Mega, Emil Simon, etc. L'any 2008 ha presentat *Amadigi di Gaula* amb Al Ayre Español al Theatre des Champs Elysees de París. De la present temporada cal destacar els seus concerts amb la Venice Baroque Orchestra, l'*Orlando* de Händel amb Al Ayre Español a Sevilla i Saragossa, amb la Radio Kamer Filharmonie dels Països Baixos al Concertgebouw d'Amsterdam i el primer enregistrament mundial d'*Il più bel nome* d'A. Caldara amb El Concierto Español per a Glossa.

ROBIN BLAZE
Contratenor
Paride

Considerat un dels intèrprets actuals més prestigiosos de Purcell, J. S. Bach i Händel, ha cantat per tot Europa, Amèrica del Sud i del Nord, Japó i Austràlia. Va estudiar música al Magdalen College d'Oxford i va aconseguir una beca de postgrau per al Royal College of Music, on estudia amb l'ajuda del Countess of Munster Trust, del qual ara és professor d'estudis vocals. Treballa amb els millors directors de música antiga i entre els seus compromisos operístics cal destacar *Semele* (Athamas) a la Royal Opera House, *Theodora* (Didymus) al Glyndebourne Festival, *Xerxes* (Arsamenes) *Semele* (Athamas), *Jephtha* (Hamor) i *A Midsummer Night's Dream* (Oberon) a l'English National Opera i *Rodelinda* (Bertarido) a la Glyndebourne Touring Opera i al Festival Händel de Gottingen.

La música de cambra és una part important de la seva carrera i col·labora sovint amb Concordia, Fretwork, Florilegium i The Palladian Ensemble. Amb un nombre creixent d'enregistraments d'èxit amb els segells BIS i Hyperion, cal esmentar els del cicle de cantates de Bach amb el Bach Collegium Japan i un CD de duets d'oratoris de Händel amb Carolyn Sampson, l'Orchestra of the Age of Enlightenment i Nicholas Kraemer. Els seus projectes per Hyperion inclouen recitals de cançons de llaüt amb Elizabeth Kenny, *Byrd Consort Songs*, *Salve Regina* i un programa de cantates italianes amb The Parley of Instruments. També ha enregistrat *Theodora* (Didymus) amb The Gabrieli Consort and McCreesh per a Deutsche Grammophon Archiv, obres de Vivaldi, Kuhnau i Knupfer amb The King's Consort per a Hyperion i odes de Purcell amb el Collegium Vocale Gent i Herreweghe per a Harmonia Mundi i *The Lover in Winter* de Thomas Ades per a EMI. El seu disc com a solista de cantates de Bach amb Masaaki Suzuki va sortir al mercat el 2007 amb BIS.

Recentment, ha interpretat *Flavio* (Guido) amb l'Academy of Ancient Music i Christopher Hogwood, *Israel in Egypt* amb Concerto Koln al Concertgebouw d'Amsterdam i al Festival d'Edimburg amb la Scottish Chamber Orchestra dirigit per Emmanuelle Haim, i la *Passió segons sant Joan* de J. S. Bach als BBC Proms amb el Monteverdi Choir i Sir John Eliot Gardiner. Els concerts per a aquesta temporada i les següents inclouen *Athalia* de Händel amb la Philharmonia Baroque Orchestra i Nicholas McGegan, *Messiah* amb Bernard Labadie a Colorado i Vancouver, la *Passió segons sant Mateu* de J.S. Bach amb la Nederlandse Bachvereniging i Lars Ulrik Mortensen, i també amb el Collegium Vocale Gent i Philippe Herreweghe, *Jephtha* amb el King's Consort, el *Rinaldo* de Händel amb el Bach Collegium Japan i Masaaki Suzuki, la *Theodora* de Händel i la *Missa en si menor* de Bach amb la Northern Sinfonia.

RAQUEL ANDUEZA

Soprano

Giunone

Nascuda a Pamplona, inicia el seus estudis musicals als 6 anys a l'Escolanía Niños Cantores de Navarra. Als 8 estudia solfeig i violí, i als 14, cant, al Conservatorio Superior de Música Pablo Sarasate de Pamplona. Becada pel Govern de Navarra i l'Ajuntament de Londres, amplia estudis a la Guildhall School on, l'any 2000, obté el Bachelor of Music amb menció honorífica i rep l'School Singing Prize, en reconeixement a la seva trajectòria acadèmica. Llavors, coneix Richard Levitt, que ha estat el seu mestre fins ara. Col·labora regularment amb El Concierto Español, Orquesta Barroca de Sevilla, Al Ayre Español, Lyra Baroque Orchestra of Minneapolis, La Real Cámara, Hippocampus, Orquesta de Girona, Coral de Cámara de Pamplona, Orquesta y Coro de la Comunidad de Madrid, B'Rock, Academia de Música Antigua de la Universidad de Salamanca, More Hispano, Armoniosi Concerti, Orquesta Pablo Sarasate o Los Músicos del Buen Retiro.

Fundadora del quintet vocal La Trulla de Bozes, en va formar part fins al 2003. El 2000 obté amb ells el primer premi del XXVI Festival Van Vlaanderen de Bruges, i la I Young Artists Presentation del Festival Internacional de Música d'Ambers. El 2003 s'integra al quartet vocal La Colombina, i funda, amb el tiorbista Jesús Fernández, un duo especialitzat en música italiana del s.XVII i des del 2004 canta amb el grup Orphenica Lyra, dirigit per José Miguel Moreno.

Com a solista ha cantat en els principals festivals i auditoris d'Europa, dirigida per mestres com ara William Christie, Fabio Biondi, Emilio Moreno, Jacques Ogg, Monica Huggett, Eduardo López-Banzo, Richard Egarr, Ernest Martínez Izquierdo, David Guindano, Christian Curnyn, Pablo Heras, Sir Colin Davis, Jordi Casas, etc. També ha realitzat enregistraments per a diverses ràdios europees i per als segells Glossa, K617, Verso i Harmonia Mundi.

MARIANNE BEATE KIELLAND

Mezzosoprano

Ercole

Nascuda a Noruega, és una de les més celebres cantants d'Escandinàvia. Va estudiar a l'Academia Estatal de Música d'Oslo i la temporada 2001-2002 va ser solista a la Staatsoper de Hannover. Treballa regularment amb directors de primera fila a teatres d'òpera, festivals i sales de concerts de tot Europa. S'ha presentat amb orquestres com ara l'OBC, l'Orchestre des Champs-Élysées, la Philharmonie, Bach Collegium Japan, Europa Galante, Modo Antiquo, Akademie für alte Musik Berlin, RIAS Kammerchor Berlin, WDR Rundfunk-Orchester Köln, Internationale Bachakademie Stuttgart, Concerto Köln, Kölner Kammerorchester, Hamburger Camerata, Das Neue Orchester, Scharoun Ensemble Berlin, De Nederlandse Bachvereniging, Orchestre National de Lorraine, Collegium Vocale Gent, Anima Eterna and Concerto Copenhagen. El seu ampli repertori abasta obres del s. XVII fins a contemporànies.

Durant el 2008 va interpretar personatges cabdals com la Messaggiera i Proserpina a l'*Orfeo* de Monteverdi, el paper principal a la *Juditha Triumphans* de Vivaldi i a *Theresienmesse* de Haydn. També va obtenir un gran èxit a *Les Nuits d'Été* de Berlioz i va participar en l'enregistrament de *Jephta* (Hamor) amb Fabio Biondi i va cantar el *Te Deum* i la *Missa Cellensis* de Haydn a Dresden i Rotterdam amb Jos van Immerseel, la *Sinfonia núm. 9* de Beethoven a Stavanger amb Frans Bruggen i a París, Brussel·les i Bruges amb Jos van Immerseel, la *Missa Solemnis* de Beethoven a Essen amb Christoph Spering, *Il trionfo del tempo e del disinganno* (Piacere) de Händel amb Rinaldo Alessandrini, *Judas Maccabaeus* (Home israelita) a Tòquio amb Masaaki Suzuki i El *Messies* de Händel a Amsterdam amb Daniel Reuss. Va començar el 2009 a Espanya, Itàlia i Polònia amb *Il Faraone sommerso* i Fabio Biondi, *Solomon* de Händel a Madrid amb Andreas Spering i un enregistrament de *Golgotha* de Frank Martin amb Daniel Reuss.

AGUSTÍN PRUNELL-FRIEND

Tenor

Fatto

Resident a Londres i nascut a Tenerife, des del seu debut a la *Cenerentola* al Teatro de la Zarzuela (1996) s'ha convertit en un dels més destacats cantants espanyols especialitzat en Britten i repertori barroc-clàssic. Ha actuat a La Fenice, Royal Opera House, Covent Garden, Opera di Roma i Opera New Zealand.

Col·labora també amb els millors directors i les millors orquestres espanyoles, a més de la Rundfunkorchester Berlin, Bergen Filharmoniske Orkester, Dresden Philharmonie, Orchestra Nazionale della RAI, Sinfónica de México, Venice Baroque Orchestra, English Bach Festival, Grand Ecurie et la Chambre du Roy, Orchestre de Chambre de Toulouse i Los Angeles Philharmonic, i directors com Sir Neville Marriner, Rafael Fruhbeck de Burgos, Paul McCreesh, Jean-Claude Malgoire, Attilio Cremonesi, Esa Pekka-Salonen, Gunter Herbig, Enrique Batiz i Alberto Zedda.

Entre els seus projectes recents cal destacar la gala inaugural de Los Angeles Philharmonic i Esa-Pekka Salonen al Walt Disney Hall, i ha cantat el *War Requiem* de Britten amb Lorin Maazel, el *Retablo de Maese Pedro* de Falla amb Charles Dutoit i la San Francisco Symphony Orchestre de Chambre de Toulouse, *El Messies* amb Alan Curtis, la *Passió segons sant Joan* amb Frans Bruggen, *Jephtha* de Händel amb l'Akademie für Alte Musik Berlin i Collegium Vocale Gent, l'*Orfeo* de Monteverdi amb Les Arts Florissants i William Christie al Teatro Real de Madrid i la Salle Pleyel de París, el *Rèquiem* de Berlioz amb Fruhbeck de Burgos a Dresde, *War Requiem* i *Illuminations* de Britten a Torí, Galícia i Conca i *The Turn of the Screw* i *The Rape of Lucretia* a Londres, *Nocturne* de Britten amb Lionel Bringuier i *Saul* de Testi en una nova producció de P. L. Pizzi en el Festival Sferisterio de Macerata i en l'Opera di Roma. També ha inaugurat el cicle dedicat a Albéniz al Teatro Real de Madrid amb un recital amb el pianista Graham Johnson. Ha enregistrat per a Naxos, Harmonia Mundi, Mondo Musica, Kicco Classics i RTVE.

EMILIO MORENO

Director i violinista

Nascut a Madrid, fa a la vegada estudis de filosofia a la Universitat i musicals amb el seu pare i al Conservatorio Superior de Madrid. Becat pel govern suís obté el Diploma de solista de violí barroc a la Schola Cantorum Basiliensis amb Jaap Schröder i, més tard, fa el doctorat en musicologia a la Universitat Autònoma de Barcelona.

Actua regularment com a solista en recitals i concerts de cambra per tot el món amb artistes prestigiosos (Leonhardt, Brüggen, Kuijken, Bijlsma), és concertino de nombroses orquestres barroques internacionals, viola principal de l'Orquestra del Segle XVIII d'Amsterdam i, com a director, ha debutat per Europa, el Japó, els EUA i Mèxic.

Entre d'altres guardons ha rebut el Premi Internacional Antonio Vivaldi a Itàlia pels seus enregistraments discogràfics amb Harmonia Mundi, Denon, Philips, Sony, EMI, etc. molts d'ells dedicats a la música hispànica i Boccherini, de la música del qual EL PAÍS (babelia, 5-1-08) l'ha considerat "el millor intèrpret actual". També és fundador del segell discogràfic espanyol Glossa i director de La Real Cámara i El Concierto Español, amb el qual ha enregistrat un disc dedicat al mestre de capella espanyol Francisco Corselli (Premi Especial de la Crítica a Espanya) i el titulat *La Tirana contra Mambru*, a més de publicar articles, estudis i edicions de música espanyola.

A l'Escola Superior de Música de Catalunya és cap del Departament de Música Antiga, i regularment imparteix cursos i classes magistrals per Espanya i l'estranger.

EL CONCIERTO ESPAÑOL

Conscients de la necessitat de recuperar el patrimoni musical històric espanyol encara ignorat i convençuts que els implicats en aquesta recuperació són els millors a interpretar-la, els violinistes Isabel Serrano i Emilio Moreno, el trompa Javier Bonet, amb Mónica Hernández a la gerència van decidir, l'any 2000, crear una orquestra capaç d'abordar amb rigor el repertori barroc i preclàssic hispànic, comptant amb altres intèrprets de provada experiència.

Van iniciar el seu camí al Festival de Música Antigua d'Aranjuez amb un concert de gran èxit dedicat a Francisco Corselli, mestre de capella de Felip V i Ferran VI. Dins de l'enorme esforç de crear una orquestra així sense ajudes estables ni patrocinis, El Concierto Español, ha aconseguit ràpidament la credibilitat que els ha portat a participar en temporades com Los Siglos de Oro de la Fundacion Cajamadrid, Otoño en Clave i ciclo Allegro de la Fundacion Siglo de Valladolid, el Festival Internacional de Granada i concerts a Bratislava i Mèxic. Igualment ha actuat als Festivals de Música Antiga de Daroca, Langreo, Úbeda, Baeza i Aranjuez. També és convidat habitual al Festival Internacional de Torroella de Montgrí, als auditoris de Santa Cruz de Tenerife, Santiago i Oviedo, al Teatro Carlos III d'El Escorial, al Palau de la Música de València i al Festival de Música Renaixentista i Barroca de Vélez Blanco.

El seu primer CD, amb el suport de la Conselleria de les Arts de la Comunitat de Madrid i dedicat a la música de Francisco Corselli, va obtenir el premi del jurat de la XVI edició dels Premis CDCompact i han interpretat més d'una cinquantena d'obres, la majoria estrenes absolutes de trenta-cinc autors barrocs hispànics o directament relacionats amb Espanya, a més d'haver recuperat i estrenat el motet inèdit de Mozart *Omni Die*.

Durant el passat 2008, en conveni amb la Sociedad Estatal de Conmemoraciones Culturales van presentar un cicle de programes, amb el títol genèric d'*Ilustración y Liberalismo. La Música en el umbral de la Guerra de la Independencia*, amb estrenes com ara la *Simfonia núm. 3* de Manuel García o *Ariadna a Naxos* de Blas de Laserna. El seu darrer àlbum per a Glossa, *La Tirana contra Mambrú*, recull entre altres obres dels catalans Valledor i Esteve, s'ha publicat fa pocs mesos, rebent les crítiques més elogioses.